

ਧਰਮ ਤੇ ਵਿਰਸਾ

ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਏਗ ਦੇ ਕਮਾਲ ਦੇ ਫਾਇਦੇ

ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਦੇਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਹਤ ਵਰਧਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਬਗੀਕੀ ਨਾਲ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਲਿਖਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਨੇ ਕੁ ਵਰਕੇ ਭਰੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਣਕ ਜਾਂ ਸੂਜੀ ਨੂੰ ਭੁੱਨ ਕੇ ਦੇਸੀ ਘਿਉ ਦਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ 'ਚ ਪੂਰਨ ਗੁਰਸਿੰਖ ਪੂਰਨ ਰਹਿਤ ਮਰਿਆਦਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਭੇਗ ਲਵਾ ਕੇ ਪਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਫੰਡੇ ਤਾਂ ਪਿੱਛਿਤ ਦੇਗ (Holy Porridge) ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਘਰ 'ਚ ਸਿਰਫ ਖਾਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੜਾਹ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

‘ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਸੁਣਨਾ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਗੁਪੀ ਦੇਗ ਦੈਨੋ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਨਿਮਰਤਾ ਸਾਹਿਤ ਲੈਣੀ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਛਕਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਦੇਗ ਕਦੇ ਵੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੇ ਉਹਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਗ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹਦੇ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਆਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਅੱਗੇ ਨਾਂ ਵੰਡੇ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਗ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਕਣਕ, ਪਾਣੀ, ਮਿਠਾ ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਪਿਉ ਮਿਲ ਕੇ ਕਮਾਲ ਦਾ ਯੋਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਮਾਗ, ਵਾਲਾਂ, ਜੋੜਾਂ, ਨਹੁਆਂ, ਚਮੜੀ, ਦੇਦਾਂ, ਵਾਲਾਂ ਤੇ ਪਾਚਣ ਪਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਭ ਅੰਗਾਂ ਲਈ ਸਭ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ‘ਚ ਕੈਲੋਸੀਅਮ, ਡਾਸਫੇਰਸ, ਡਾਇਟਰੀ ਡਾਇਬਰ, ਕਾਰਬੋਹਾਈਡਰੇਟ, ਵਿਟਾਮਿਨ ਕੇ, ਬੀ-ਸਿਕਸ, ਬੀ-12, ਬਾਇਮਿਨ, ਡੇਲੇਟ, ਪੈਟੋਬੈਨਿਕ ਐਸਿਡ, ਕੋਲੀਨ, ਬੀਟੋਨ ਤੇ ਬਾਇਆਮਿਨ, ਆਈਰਨ, ਕਾਪਰ, ਜ਼ਿਕ, ਸਿਲੋਨੀਅਮ, ਮੈਂਗਨੀਜ਼, ਸੈਡੀਅਮ, ਪੁਟਾਸੀਅਮ ਤੇ ਮੈਗਨੋਸੀਅਮ ਆਦਿ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਅਨੇਕ ਫੈਟੀ ਐਸਿਡਜ਼ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਹੀ ਦੇਗ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖਾਲੀ ਪੇਟ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਸਗੀਰ ਦੇ ਕੁਨੈਕਟਿਵ ਟਿਸੂਜ਼, ਨਰਵਸ ਟਿਸੂਜ਼, ਮਸਲ ਟਿਸੂਜ਼ ਤੇ ਐਪੀਥੈਲੀਅਲ ਟਿਸੂਜ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਵਧੀਆ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲੰਬੀ, ਤੰਦਰਸਤ ਉਮਰ ਭੋਗਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਟਿਸੂਸ਼ ਦਾ ਤੰਦਰਸਤ ਹੋਣਾ ਜੂਝੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਤ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਾਦਾਸਤ, ਤੰਦਰਸਤੀ, ਬੁੱਧੀ, ਸੁਚਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੱਦ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਦੇ, ਜਿਗਰ, ਅੰਤਕੀਆਂ ਤੇ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਈ ਵੀ ਇਸ 'ਚ ਲੰਬੀਦੇ ਤੱਤ ਹਨ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਕੇ ਦੇਂਗ ਛਕਦਾ ਹੈ ਉਹਦੇ ਹਾਰਮੇਨ ਤੇ ਐੰਜ਼ਾਇਮ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਜਾਹੌ ਜਲਾਲ ਵਧਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅੱਪਾਂ 'ਚ ਚਮਕ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ, ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਵਧਣ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰਸਤੀ ਮਿਲਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਸੀਂ ਦੇਂਗ ਦੇ ਕਮਾਲ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਛੇਡੀ ਹੀ ਲਿਖਾਂਗੇ।

ڈاکٹر بلال راجہ ہے م-ڈاکٹر کرم جیڈ کے
نے چرل ہمس پڑال، رامہ کلنی مونگا، 99140-84724

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਸੀ ਗਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਰਬ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਟਿਨ-ਕੋਟਿ ਪਲਾਅ !

ਠੇਕੇਦਾਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਛਿੰਦਾ'

ਇੱਥੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਟੈਂਕੀ ਅਤੇ
ਲੈਂਟਰ ਪਾਊਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ
ਕਿਵਾਏ ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ

मोबाइल: (हिंदी) 98144-25420, 98763-42724 (उर्दू) 81460-50324

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੋਦੜੀ ਸਾਹਿਬ (ਫਰੀਦਕੋਟ)

ਫਰੀਦਕੈਟ-ਕੋਟਕਪੁਰਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੋਦੜੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ 12ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਸ਼ੋਭ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨ ਛੱਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਉਤਰਾਮ-ਚੜਾਅ ਆਏ। 1215 ਈਸਤੀਵੀ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪਾਕ-ਪਟਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਸ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਛੱਪੜੀ ਦੇ ਕਿਨਰੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਰਸਦ ਬਖਤਿਆਰ ਕਾਕੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋਈ ਗੋਦੜੀ ਇਕ ਮਾਲ ਦੇ ਦਰੱਬਰ 'ਤੇ ਟੇਂਗ ਕੇ ਬੁਦਾ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਮੌਕਲਹਰ ਸਹਿਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੌਕਲਹਰ ਗੜੀ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਵ-ਉਸਾਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਥੇ ਬਗਾਰ 'ਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਦ ਇਸ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਆਜੜੀ ਮੁੜੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦੜੀ ਦੀ ਪੁੱਦੇ ਬਣਾ ਕੇ ਖੱਡ ਰਹੇ ਸਨ।

ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਬਖ਼ਜ਼ੀ ਗੋਦੜੀ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਸ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਬਖ਼ਜ਼ਾਉਣ ਦੀ ਖਾਤਰ ਉਥੇ 40 ਦਿਨ ਤੱਪਸਿਆ ਕੀਤਾ। ਅੱਜ ਇਸ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਲੋਕਿਕ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦੜੀ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। 13ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਲਈ। ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੰਗਲੀ ਬੇਰਾਂ ਦੇ ਦਰੱਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਭਗਤ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਛੇਟਾ ਜਿਹਾ ਚਲੂਡਰਾ ਬਣਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਸੜਕ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਹਟ ਕੇ ਛੇਟਾ ਕੇਟਪੂਰਾ ਦੇ ਕੱਚੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੱਤ ਲੋਕ ਹੀ ਇਥੋਂ ਲੰਘਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਫਿਰ ਵੀ ਵੀਰਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਜਲੇਬੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਕਰ ਚੜ੍ਹਾ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲ ਅਤੇ ਬੇਰ ਦੇ ਦਰੱਬਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦੜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਜੋਂ ਵਸਤਰ ਟੰਗ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੰਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਤਾਰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਗੁਜਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਟ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਲੀਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਗੁਜਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੀਰਾਂ ਕਾਰਨ ਲੀਰ ਮਾਲ ਦਾ ਨਾਂਅ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ 1860 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1865 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਲਾਲਾ ਮੌਤੀ ਰਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੋਏ ਸਮਝੋਤੇ ਵਿਚ ਮਾਲ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਸ਼ਾਸ਼ਾ ਕੰਟੀਨੀਊ ਦੀ ਨਾਂਅ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ।

ਨਾਸ਼ਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਣੇ ਜਾਂ ਦੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਨ ਭੋਜਨ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਵੇਰੇ-ਸਾਮ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਜੇ ਤੇ ਤੇਤੀ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ, ਤਿੰਨ ਪਾਵਨ ਨਦੀਆਂ ਗੰਗਾ, ਯਮੂਨਾ ਅਤੇ ਗੋਦਾਵਰੀ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਲੇ 'ਆਬੇਜ਼ਸਮਜ਼' ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਲ 9 ਮਟਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਕੇ ਇਸ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਸਮੇਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਰੋਵਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਲਈ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਨਜ਼ਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਗੁਰਖਾਣੀ, ਵੇਦ ਮੰਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਗੀਫ਼ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪੰਡਿਤ, ਮੌਲਵੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਲ ਦੀਆਂ ਮਟਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਤ ਤੀਰਥ ਸਿੱਧ ਮੁਖੀ ਸੇਵਾ ਪੰਥੀ ਟਿਕਾਣਾ ਭਾਈ ਜਗਤਾ ਜੀ, ਗੋਨੇਅਾਣਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਸਮੇਇਆ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸੈਕੰਡੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਰਪਾਲੂ ਫਰੀਦਕੌਟ ਅਤੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਵੀਰਵਾਰ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਾਮ 8 ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਥੇ ਮੇਲਾ ਹੀ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਗਰ ਕਾ ਅੱਟੋਂ ਲੰਗਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਟਿਨ-ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਣਾਮ !

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਮਲੁਕ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਗੁਰਦਾਚਾ ਬਾਬਾ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪਿੰਡ ਖੁਖਰਾਣ

